



První kapitola



Jedinou ryzí láskou Emmie Sandersové byly... Vánoce. Znamenaly pro ni zaručenou jistotu, na kterou se mohla vždycky spolehnout. Nikdy ji nezklamaly, přinášely jí radost a pokaždé jí naplnily srdce štěstím a nadějí. O Vánocích se Emmie cítila jako nejlepší verze sebe sama. Věděla, že za to vděčí rodičům. Ti ji naučili, že právě svátky nedělají materiální záležitosti, ale možnost trávit čas s lidmi, které máte nejradši, vytvářet si společné vzpomínky a pomáhat druhým. Když se ohlédla zpátky, nevzpomínala si, co kdy dostala pod stromeček. Nejlepším dárkem pro ni odjakživa bylo všechno, co o Vánocích zažívali společně jako rodina. Máma s tátou toto roční období milovali. Takže dodržovat vánoční tradice teď byla pro Emmii cesta, jak si zachovat spojení s rodiči, jak co nejlépe uctít jejich památku.

Lichotilo jí, že jí přátelé říkají královna Vánoc. Dělalí si z ní legraci, že to někdy s výzdobou a svátečními zvyky přehání, ale ona jen vesele namítala, že Vánoc není nikdy dost. A co se ozdob týkalo, jedna z nich ji zvlášť brala za srdce.

Třpytivá bílá vánoční světýlka.

Ta milovala nejvíc. Propadla jejich magii a šarmu, jejich lesku a třpytu. Přitahovala ji, zahalovala ji snovým

kouzlem, až naprosto podléhala vánoční náladě. Tu u ní spolehlivě spouštěla sváteční výzdoba, nakupování, sledování filmů a maraton pečení. Naštěstí Vánoce byly její jediná slabost, které se tak ochotně poddávala.

Právě teď si Emmie dopřávala jednu ze svých oblíbených vánočních činností. Za nádherného, jasného, řízného zimního dne kráčela po nábřeží v Seattlu a obdivovala lodě, od příde po zád' slavnostně vyzdobené. Kochala se plachetnicemi ozdobenými třpytivými světly až po vršky stěžňů. Každý rok mezi nimi hledala jednu ze svých oblíbených, osmnáctimetrovou loď se stěžněm okrášleným zelenými světly, takže vypadala jako vánoční stromek s velkou stříbrnou hvězdou na vršku.

Ani půvabné obchůdky na nábřeží se nenechaly zahanbit, byly pečlivě vyzdobené, většinou na námořní téma. Před každým stál stromek ozdobený hvězdičkami, mušlemi, hvězdicemi, ježovkami a ozdůbkami ve tvaru loděk.

Emmie se blížila k jednomu z těch krámků a culila se od ucha k uchu. Obchůdek zvaný Moře květin byl dokonalým příkladem toho, co dokážou zářivá bílá světýlka. Sídlil v hezkém viktoriánském domě s modrou omítkou a bílým lemováním, ověnceném drobnými žárovičkami, které mu dodávaly pohádkový nádech. Jak by mohla odolat? Přidala do kroku, přitáhla si smaragdově zelenou šálu ke krku, protože se zvedl vítr, a přitom si nadšeně broukala jednu ze svých oblíbených vánočních písní.

Ani trochu si nevyčítala, že je to potřetí za týden, co sem míří. Odůvodnila si to tím, že do Vánoc zbývá jen málo přes týden a tou dobou mívají v obchůdku skvělé slevy na poslední chvíli. Navíc věděla, že denně nabízejí čerstvé věnce. Jejich výběr se často měnil, takže nechtěla o nic přijít.

Do Moře květin chodívala nakupovat po celý rok. Majitelé Jeff a Jamie uměli vytvořit zajímavá aranžmá